

Είναι στιγμές, αγκαλιές και φιλίες, σπίθες που γίναν φωτιά
Γραμμές που 'χω γράψει από τα παλιά
Μες την καρδιά μου βουτιά, ανακαλύπτω τον πυθμένα της
Και αν γράφει στίχους η αγάπη δανείστηκα την πένα της
Χρόνια πανέμορφα με την πιο έντονη απόχρωση
Ευτυχισμένος άνθρωπος άτρωτος μες την κόλαση
Χρωστούσα λόγια στους δικούς μου να πω
Το πιο μεγάλο ευχαριστώ για τις στιγμές που μας δοκίμασαν
Και 'χω φυλάξει στην καρδιά μου θησαυρούς
Που τους μίσους τους έκανα στίχους στην μουσική για ν' ακούς
Σου 'χω φυλάξει ένα ψεγγάρι και έναν ήλιο απ' το χθες
Για όταν σε ξεχνάνε οι άλλοι, κάποιον φίλο όταν θες
Όσο για εκείνους που στα δύσκολα μου σταθήκαν
Τα αισθήματα μου για εσάς τότε δεν χάθηκαν
Δεν παίζει ρόλο το πότε, το που, το πόσο
Θυμάμαι την αγάπη σας και αυτή θα ανταποδώσω

Γιατί είναι άνθρωποι εκεί έξω και χαμόγελα
Που μας δοθήκανε κάποτε, κάπου απλόχερα
Γιατί είναι μάτια που στα μάτια μας κοιτάνε
Καρδιές για μας χτυπάνε, ο λόγος που νιώθουμε όμορφα
Γιατί είναι πράγματα εκεί έξω ανεκτίμητα
Που κάνουν να μοιάζουν ασήμαντα τα χρήματα
Τα μόνα θαύματα που αντίκρισα ως και σήμερα
Που η ομορφιά τους δεν χωρά μέσα σε κείμενα

Μην με ρωτάς το γιατί, δεν έχω λόγια
Αφέθηκα, μου χτύπησες και άνοιξα την πόρτα
Σαν κάθετη τομή χαράζεις ρότα
Και ακολουθεί το άρωμα της εποχής, χαμήλωσε τα φώτα
Η πιο μεγάλη αρετή σε αυτή την σφαίρα
Πλημμυρίζει το χαρτί μου με μελάνι και αιθέρα
Είναι η αγάπη των ανθρώπων εκεί έξω
Τα χέρια που με κράτησαν όταν πήγα να πέσω
Και 'γω να τρέξω να τους πω από κοντά
Για όσα υπάρχουν και δεν φαίνονται με γυμνή ματιά
Όταν ζητάς μια συντροφιά και λιώνεις από τον πόνο
Εκεί που χάνεις την ανάσα σου γίνομαι οξυγόνο
Το μόνο αγαθό ο πνεύμονας ζωής
Συνοδοιπόροι σε αυτό το ταξίδι αναψυχής
Είμαι υπόχρεος σε οποίον αντέχει στο πλευρό μου
Υποκρίνεται το είναι μου και αφήνω τον στύλο μου

Γιατί είναι άνθρωποι εκεί έξω και χαμόγελα
Που μας δοθήκανε κάποτε, κάπου απλόχερα
Γιατί είναι μάτια που στα μάτια μας κοιτάνε
Καρδιές για μας χτυπάνε, ο λόγος που νιώθουμε όμορφα
Γιατί είναι πράγματα εκεί έξω ανεκτίμητα
Που κάνουν να μοιάζουν ασήμαντα τα χρήματα
Τα μόνα θαύματα που αντίκρισα ως και σήμερα
Που η ομορφιά τους δεν χωρά μέσα σε κείμενα